

CINA cea de TAINĂ

La Cina cea de Taină părăsit
Mi-e sufletul azi parcă mai grăbit
Să bea din al izvoarelor zenit...
Sunt singur..., și-s de taină urmărit...

La Cina cea de Taină rugător
Mi-e sufletul cazan clocotitor
De patimă, de ură, de mohor
Și de dorința de moștenitor...

Și-n zbatere cumplită mă-nfășor
În sfânt ștergar picioarele mă dor
Și câteva cuvinte mă-nfior...
De nu te spăl n-ai parte de izvor...

La Cina cea de Taină obosit
De alergări, de praf, de pricopsit
Mă prăbușesc în spirit cotropit
De lin fior în suflet hămesit...

La Cina cea de Taină călător
Mă sechestrează gândul trădător
Oare sunt eu?... Și-s înspăimântător...
Privirea Ta mă arde-îndurător...

.....

Și-aș vrea să-Ti spun că nu sunt pocăit
De-al minții și de-al cărnii hărțuit
Că mă cuprind fiorii răstignit
Isus pe cruce trece-n infinit...

Și mainile, și capul, chinuit
Aș vrea să mi le speli neprihănit
Și-aș vrea de mine însumi părăsit
Să fiu cu Tine Doamne-n infinit...